

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. F.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 3. 2016, čj. DSH/3287/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 19. 2. 2018, čj. 17 A 43/2016-59,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Městský úřad Domažlice shledal žalobce v rozhodnutí ze dne 27. 1. 2016 vinným ze spáchání přestupku podle zákona o silničním provozu. Žalobcův zmocněnec zaslal dne 15. 2. 2016, v poslední den lhůty, prostý e-mail bez zaručeného elektronického podpisu, který obsahoval blanketní odvolání; toto odvolání však ve lhůtě 5 dnů nepotvrdil způsobem uvedeným v § 37 odst. 4 správního řádu. Žalovaný proto k odvolání nepřihlížel. Dne 25. 2. 2016 obdržel žalovaný odvolání zaslané poštou. Podle razítka České pošty na obálce bylo odvolání podáno k přepravě až dne 24. 2. 2016, tedy dva dny po uplynutí lhůty k doplnění podání. Žalovaný proto odvolání rozhodnutím ze dne 23. 3. 2016 zamítl jako opožděné.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu, kterou krajský soud zamítl. Spor byl o to, zda žalobcův zmocněnec včas potvrdil odvolání podle § 37 odst. 4 správního řádu podáním, které zaslal prostřednictvím listovních služeb, konkrétně služby České pošty DopisOnline. Zásilka obsahující odvolání byla do elektronického systému České pošty podána dne 22. 2. 2016 ve 23:17 hod. Krajský soud vyhodnotil jako den podání

zásilkou den 24. 2. 2016, který je uveden na razítku na obálce zásilky České pošty, nikoli den, kdy byla učiněna elektronická objednávka služby DopisOnline.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítá nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu pro nedostatek důvodů, neboť krajský soud se nijak nevypořádal s některými žalobními námitkami. Neuvedl žádné vlastní úvahy, pouze citoval z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 12. 2017, čj. 10 As 20/2017-49, č. 3684/2018 Sb. NSS.

[4] Stěžovatel nesouhlasí s tím, jak krajský soud posoudil okamžik podání potvrzení odvolání ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Správní řád v § 40 odst. 1 písm. d) výslovně nevyžaduje, aby byla poštovní zásilka podána držiteli poštovní licence ve fyzické podobě nebo aby ji držitel licence začal přepravovat, jak extenzivně dovodil rozšířený senát. Náзор rozšířeného senátu, že procesní účinky podání nastávají až po uzavření veřejnoprávní smlouvy podle zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách, je pouze jedním z možných výkladů. Jiný výklad učinil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 23. 2. 2017, čj. 2 As 330/2016-39.

[5] Stěžovatel dále uvádí, že i kdyby elektronická objednávka služby DopisOnline skutečně nebyla podáním podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, nebylo nijak prokázáno, že by Česká pošta v den uvedený na podacím lístku (22. 2. 2016) zásilku nekompletovala a nezačala přepravovat, jak vyžaduje rozšířený senát, a že tak naopak učinila až v den uvedený na obálce (24. 2. 2016). Je proto nutné předpokládat, že zásilka byla vytvořena a přeprava započala již dne 22. 2. 2016.

[6] Stěžovatel se na rozdíl od krajského soudu domnívá, že podací lístek je veřejnou listinou a poštovní zásilkou ve smyslu § 2 písm. a) zákona o poštovních službách je i zásilka v elektronické podobě. Soudy neuvedly žádný racionální důvod, proč by se z hlediska účelu lhůty k podání odvolání mělo rozlišovat mezi standardním písemným podáním a tímto hybridním elektronickým podáním prostřednictvím služby DopisOnline. Dále stěžovatel namítá, že jeho zmocněnec vytvářel zprávu pomocí webové aplikace „Listonoška“, která na svých stránkách uváděla, že prostřednictvím České pošty (bez jakékoli zmínky o službě DopisOnline) zajistí doručení zásilky, což ostatně bylo potvrzeno vydáním podacího lístku od České pošty. Podmínky služby DopisOnline, podle kterých zásilky přijaté po 16. hodině budou zpracovány až následující pracovní den, se nestaly součástí smlouvy. Stěžovateli nemůže jít k tíži neznalost obchodních podmínek, které se nestaly součástí smlouvy.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu, neshledal ji však důvodnou. Stěžovatel spojuje nepřezkoumatelnost s nedostatkem důvodů rozhodnutí. Nejvyšší správní soud se ve své judikatuře zabýval opakovaně nepřezkoumatelností rozhodnutí správních soudů. Podle NSS je třeba za nepřezkoumatelné rozhodnutí krajského soudu pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. považovat takové rozhodnutí, z jehož odůvodnění není zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč

pokračování

žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (viz rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost naopak není projevem nenaplněné představy stěžovatele o tom, jak podrobně by mu měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje rozsudek přezkoumat.

[9] Stěžovatel v žalobě tvrdil, že předal poštovní zásilku, která obsahovala potvrzení odvolání, k poštovní přepravě v zákonné lhůtě (již dne 22. 2. 2016), neboť na podacím lístku je uvedeno toto datum. Krajský soud v odůvodnění citoval z již zmíněného usnesení rozšířeného senátu č. 3684/2018 Sb. NSS, jehož závěry dopadají na tuto věc. Následně krajský soud použil tyto závěry rozšířeného senátu na zjištěné skutkové okolnosti a vysvětlil, proč považuje za den podání zásilky až den 24. 2. 2016. Podle NSS se tedy krajský soud dostatečně vypořádal s žalobní argumentací. Ostatně ani stěžovatel v kasační stížnosti nejmenuje konkrétní námitku, ke které se podle něj krajský soud nevyjádřil.

[10] Stěžovatel také namítá, že krajský soud neuvedl žádné vlastní úvahy, ale pouze citoval z usnesení rozšířeného senátu. Skutečnost, že vlastní právní argumentace krajského soudu vychází výlučně ze závěrů usnesení rozšířeného senátu, však nečiní rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelným. Opačný závěr nevyplývá ani z rozsudku NSS ze dne 31. 8. 2017, čj. 1 As 352/2016-36, citovaného stěžovatelem. Krajský soud na usnesení rozšířeného senátu ve svém odůvodnění pouze neodkazuje, ale doslovně cituje podstatné právní názory a následně je uplatňuje na zjištěný skutkový stav. Ačkoli je rozsudek stručný, je z něj zřejmé, jakými úvahami byl krajský soud veden a k jakému závěru na jejich základě dospěl, odůvodnění je jasné a plně srozumitelné. S ohledem na to nepovažuje NSS rozsudek krajského soudu za nepřezkoumatelný ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

[11] NSS se dále zabýval námitkami, kterými stěžovatel tvrdí, že potvrzení odvolání podal včas. Podle § 37 odst. 4 správního řádu ve znění do 18. 9. 2016 musí být podání učiněné prostřednictvím veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu do 5 dnů potvrzeno písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Pokud je podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována mimo jiné tehdy, je-li poslední den lhůty podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence.

[12] Stěžovatelův zmocněnec zaslal dne 15. 2. 2016, v poslední den lhůty k podání odvolání, prostý e-mail bez zaručeného elektronického podpisu, který obsahoval blanketní odvolání. Posledním dnem lhůty k potvrzení blanketního odvolání byl podle § 37 odst. 4 správního řádu den 22. 2. 2016. Dne 25. 2. 2016 obdržel žalovaný od zmocněnce odvolání. Součástí spisu krajského soudu je podací lístek k zásilce s datem 22. 2. 2016. Podle vyjádření České pošty, založeného ve spisu krajského soudu, byla zásilka obsahující odvolání zadána do elektronického systému České pošty DopisOnline dne 22. 2. 2016 v 23:17 hod. Na razítku obálky založené ve správním spise je uvedeno datum 24. 2. 2016.

Právně spornou otázkou je, zda stěžovatel doplnil své odvolání ve lhůtě 5 dnů způsobem podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.

[13] NSS se zabýval účinky elektronické objednávky služby DopisOnline v již citovaném usnesení rozšířeného senátu č. 3684/2018 Sb. NSS, ze kterého vyšel ve svém rozhodnutí i krajský soud. Stěžovatel nepřináší k podstatě problému, který řešil rozšířený senát, žádné závažné protiargumenty – jen s ním polemizuje, protože rozšířený senát přijal závěr pro něj nevýhodný. Tato polemika ale není účelná a stejně tak by bylo neúčelné zde rozsáhle opakovat argumenty, k nimž rozšířený senát dospěl ve stejné skutkové situaci. Postačí proto na usnesení rozšířeného senátu stručně odkázat, jak to ostatně správně učinil už krajský soud.

[14] NSS souhlasí se stěžovatelem, že správní řád v § 40 odst. 1 písm. d) výslovně nevyžaduje, aby byla poštovní zásilka podána držiteli poštovní licence ve fyzické podobě nebo aby ji držitel licence začal přepravovat. Uvedené požadavky na podobu zásilky a okamžik podání však vyplývají ze zákona o poštovních službách. Nález Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06, a rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 9. 1994, sp. zn. 50 Cm 13/94, které stěžovatel cituje, na tento případ nedopadají, protože se vztahují k podávání klasických listovních zásilek. Stěžovatel dále argumentuje rozsudkem NSS ze dne 23. 2. 2017, čj. 2 As 330/2016-99, zde vyslovený právní názor byl ale výslovně překonán právě usnesením rozšířeného senátu.

[15] Z hlediska zákona o poštovních službách a správního řádu je pro určení okamžiku podání rozhodné datum, kdy zásilka skutečně fyzicky vznikla, a ne kdy si účastník objednal její vytvoření. Zpracovávání elektronických souborů do podoby listinných zásilek (tedy tisk, vložení do obálky a opatření adresou) Českou poštou v rámci služby DopisOnline není totiž podle rozšířeného senátu poštovní službou ve smyslu zákona o poštovních službách, resp. ve smyslu poštovních podmínek (bod 33 usnesení rozšířeného senátu). Zákon o poštovních službách a poštovní podmínky se na vztah mezi Českou poštou a odesílatelem uplatní až v okamžiku předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Subjektivní pohled stěžovatele jako uživatele služby, podle nějž je zásilka podána již odesláním elektronické objednávky, protože po tomto okamžiku už objednatel nemůže se zásilkou disponovat, je z hlediska dodržení lhůt rovněž nepodstatný.

[16] NSS se dále zabýval námitkou, podle níž nebylo prokázáno, že by Česká pošta v den uvedený na podacím lístku (22. 2. 2016) zásilku nezkompletovala a nezačala přepravovat, a že tak naopak učinila až v den uvedený na obálce (24. 2. 2016). Podle judikatury NSS okamžik předání zásilky k dopravě pravidelně osvědčuje otisk razítka na zásilce (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2018, čj. 10 As 20/2017-62, nebo ze dne 23. 8. 2018, čj. 1 As 115/2018-35). Z obchodních podmínek služby DopisOnline účinných v rozhodné době a z vyjádření České pošty vyplývá, že zásilky podané v pracovní den do 16 hodin jsou vyrobeny ještě též den. Pokud klient rozhodnou dobu překročí, jsou zásilky vyrobeny a předány do poštovního provozu následující pracovní den. Elektronická objednávka byla učiněna dne 22. 2. 2016 a razítko na obálce svědčí o tom, že zásilka byla vyrobena až dne 24. 2. 2016. Podle obchodních podmínek měla být vyrobena o den dříve, tj. 23. 2. 2016. I pokud ale Česká pošta při zpracování stěžovatelovy objednávky porušila

pokračování

obchodní podmínky, mohlo by to nanejvýš založit její soukromoprávní odpovědnost vůči stěžovateli; na závěry soudu v této věci to nemůže mít žádný vliv. Ostatně posledním dnem lhůty k potvrzení odvolání byl den 22. 2. 2016 a z tohoto pohledu není tolik podstatné, zda byla zásilka předána k poštovní přepravě dne 23. 2. 2016, nebo kdykoli později.

[17] Námitky stěžovatele nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[18] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. července 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu